WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

19 DEC. 1957
Nr 376
8e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

WALT DISNEY

Zo viert men Kerstmis...

In vele landen wordt het Kerstfeest op verschillende manieren gevierd. Maar toch betekent die viering overal hetzelfde. In alle landen en in alle talen wenst men elkaar : Vrolijk Kerstfeest !

In Canada, in de provincie Quebec, dateren de meeste kerstgebruiken uit de tijd der Franse kolonisatie. De feesten beginnen met de middernachtmis. Na de mis heeft aan een prachtig versierde tafel een groot feestmaal plaats. Geschenken worden echter slechts met Nieuwjaar aangeboden.

In Mexico plaatst men geschenken in een Piñata, een aarden pot die met gekleurd papier versierd is. De Piñata wordt aan de zoldering vastgemaakt. Een kind wordt geblinddoekt, krijgt een stok in de handen en tracht de pot stuk te slaan. Als het lukt dan grabbelen de kinderen naar het speelgoed dat op de grond valt.

In Zweden begint de kerstviering met Sint-Lucia op 13 december. De oudste dochter van elk gezin staat eerst op en gaat haar familieleden wekken met een kop koffie en een speciaal stukje cake. Ze draagt een wit kleed met rode gordel en heeft op het hoofd een kroontje van huist waarin zeven brandende kaarsjes gestoken zijn.

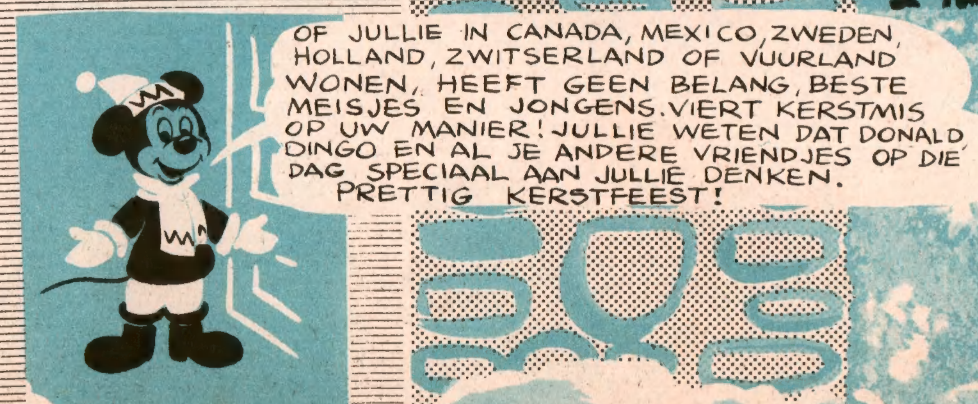

De GEEST van 1776

KORTE INHOUD

De neefjes van Donald repeteren een stuk dat in 1776 speelt. Om hen in de vereiste stemming te brengen doet hij alsof de elektriciteit, de gaz, de telefoon en dergelijke nog moeten uitgevonden worden. Na een halve dag van dit leventje...

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN DOLLAR EN EEN EEND TE WATER**

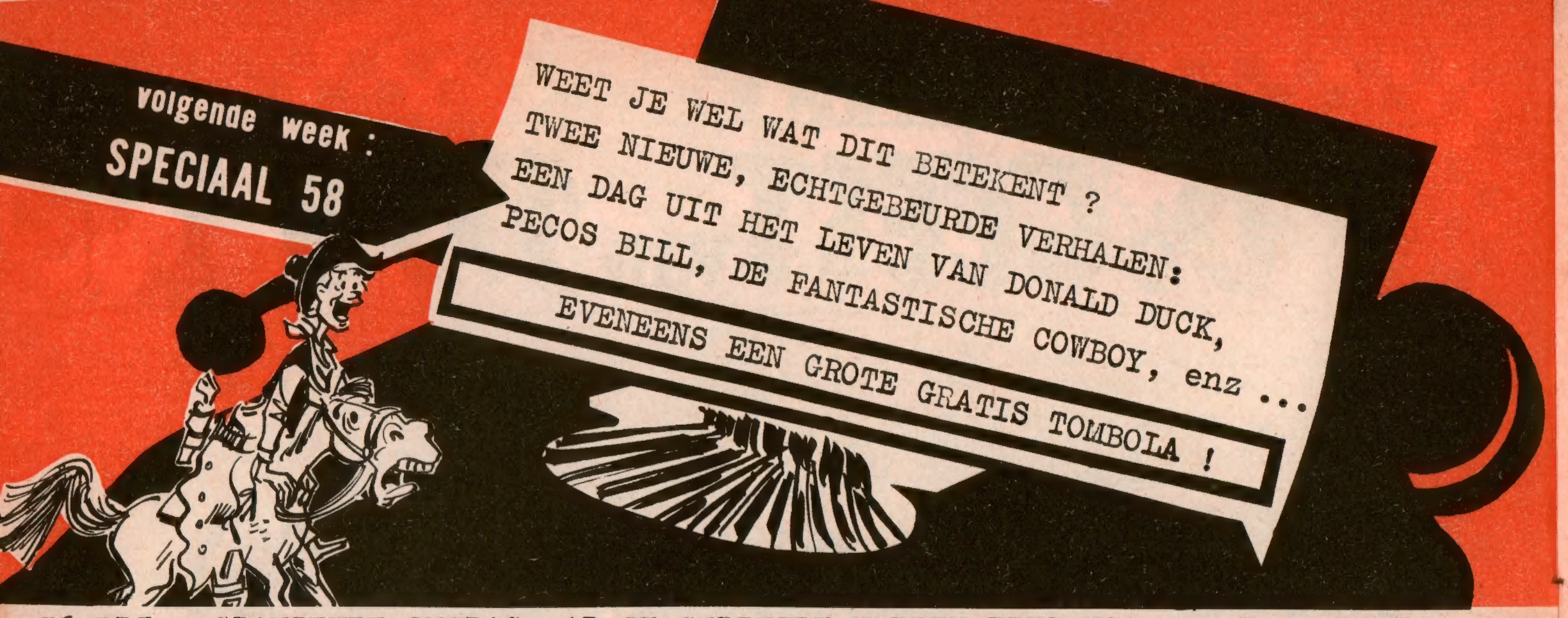

36 BLZ., GLANZENDE OMSLAG. AL JE GELIEFDE HELDEN PLUS NOG ENKELE ANDERE !

DE ESKIMOKINDEREN

ALS een vreemdeling in een Eskimodorp aankomt, wordt hij dadelijk omringd door een grote groep kinderen. Zij staren hem aan, zoals alle kinderen vreemdelingen aanstaren. Toch is er iets verschillend. Zij lachen stralend! Meen nu niet dat ze zo heel gemakkelijk te benaderen zijn! Helemaal niet! Zij zijn lief, maar vreselijk schuchter! Spreek je hen aan, dan zullen ze niet antwoorden, maar je vriendelijk blijven toelachen, soms het hoofd verlegen wegdraaien, maar een woord brengen ze niet uit!

Ze volgen je nochtans overal, dragen je bagage, openen deuren en poortjes en bewijzen je allerlei diensten. Bied je hun iets aan, dan aanvaarden ze met een glimlach. Het lijkt wel of ze alles glimlachend doen!

Eerst wanneer ze je reeds een heel tijdje kennen, zullen ze je aanspreken! Dan kom je tot de verrassende vaststelling dat ze buiten hun eigen taal gewoonlijk nog prachtig Engels spreken!

SPIJBELEN IS DOODGEWOON

In Alaska bestonden vroeger afzonderlijke scholen voor blanke en Eskimokinderen. Meestal waren echter de Eskimoscholen in slechte staat en overbevolkt. De scholen voor blanke kinderen daarentegen ware grote moderne gebouwen hoewel de kinderen veel minder in aantal waren.

In 1947 sloot men de Eskimoscholen en plaatste al de kinderen samen in de moderne gebouwen.

Nu vooral leerde men het verschil kennen tussen de gebruiken van de Eskimokinderen en de blanken.

Waar de blanke kinderen het heel normaal vonden dat ze op een bepaald uur in de klas moesten zijn, durfden de Eskimokinderen best een uur te laat komen en als enige verontschuldiging opgeven : « Ik was nog te moe om op te staan. »

De Eskimo's gaan laat slapen en staan niet erg vroeg op. Zij vinden het heel normaal een werk of een verplichting opzij te schuiven voor hetgeen zij als heel belangrijk aanzien! Zij hebben een grondige hekel aan een vaste uurregeling. Spijbelen om te gaan vissen, om een zieke hond te verzorgen of hun mooiste rokje uit te wassen vinden zij doodgewoon.

VREDELIEVEND BOVEN ALLES

Toch kan men hen niet werkelijk lui noemen. Op school zijn de kleine Eskimo's zeer vlijtig. Zij leren fantastisch goed en snel en zijn zeer ordelijk. Leraars worden door hen nooit aanzien als boemannen, maar als een soort monumenten van geleerdheid waarvoor ze een meer dan gewone bewondering hebben!

Zeer klein reeds leren de meisjes huishoudelijk werk verrichten. De jongens vergezellen vader op de visvangst. Sommige van hun spelen zijn meer werk dan werkelijk spel. Het africhten van jonge sledehonden wordt toevertrouwd aan jongens van 12 tot 15 jaar, die het er werkelijk niet al te slecht afbrengen.

In hun spel kennen de Eskimootjes geen rivaliteit. Dat begrip is hun onbekend. Al hun spelen worden gekenmerkt door een ongeëvenaarde vredelievendheid.

EEN « ZENUWACHTIG » SPELLETJE

Een zeer geliefd spel is de « ajuluk » : een puntige stok wordt door middel van een zenuw vastgemaakt aan een zeehondenheupbeen. Het been wordt in de lucht geworpen en de spelers moeten trachten de stok doorheen een kleine opening in het been te steken en het alzo op te vangen. De speler werpt het been steeds hoger en het wordt steeds moeilijker om op te vangen. Wie het langst het been opvangt is de winnaar.

De Eskimo's zijn over het algemeen zeer handig. Zij zijn goede jagers en uitstekende vissers. Kinderen van 7 en 8 jaar bezitten hun eigen geweren. Wees gerust : zij misbruiken het wapen niet.

In het natuurhistorisch museum van Denver staan verschillende reusachtige poolberen ten toon. De grootste van deze dieren werd gevangen en neergeschoten door een vijftienjarig Eskimomeisje!

OMWISSELBARE KINDEREN

Ondanks hun grote handigheid en ongewone moed, zullen de Eskimokinderen nooit onder elkaar vechten! Dit is een van de hoofdredenen waarom ze zo beminnelijk zijn. De voornaamste oorzaak is waarschijnlijk te zoeken in hun opvoeding. Zij zien enkel vriendelijkheid bij de grote mensen. Zij mogen hen uren en uren in het oog houden tijdens hun werk zonder dat ze wandelen gezonden worden! Alle Eskimo-ouders zijn even vriendelijk voor alle Eskimokinderen en het is soms zeer moeilijk uit te maken aan wie zij werkelijk toebehoren. Ouders van kroostrijke gezinnen lenen zelfs hun kinderen uit aan kinderloze gezinnen, zonder daarom geheel van hen afstand te doen! Dit gebeurt echter zonder de geschillen en moeilijkheden welke hier uit zulke situaties zouden oprijzen. De ouders en de pleegouders zijn nooit jaloers op elkaar. Zij kennen evenmin naijver als de kinderen. Toch houden de ouders zeer veel van hun kinderen.

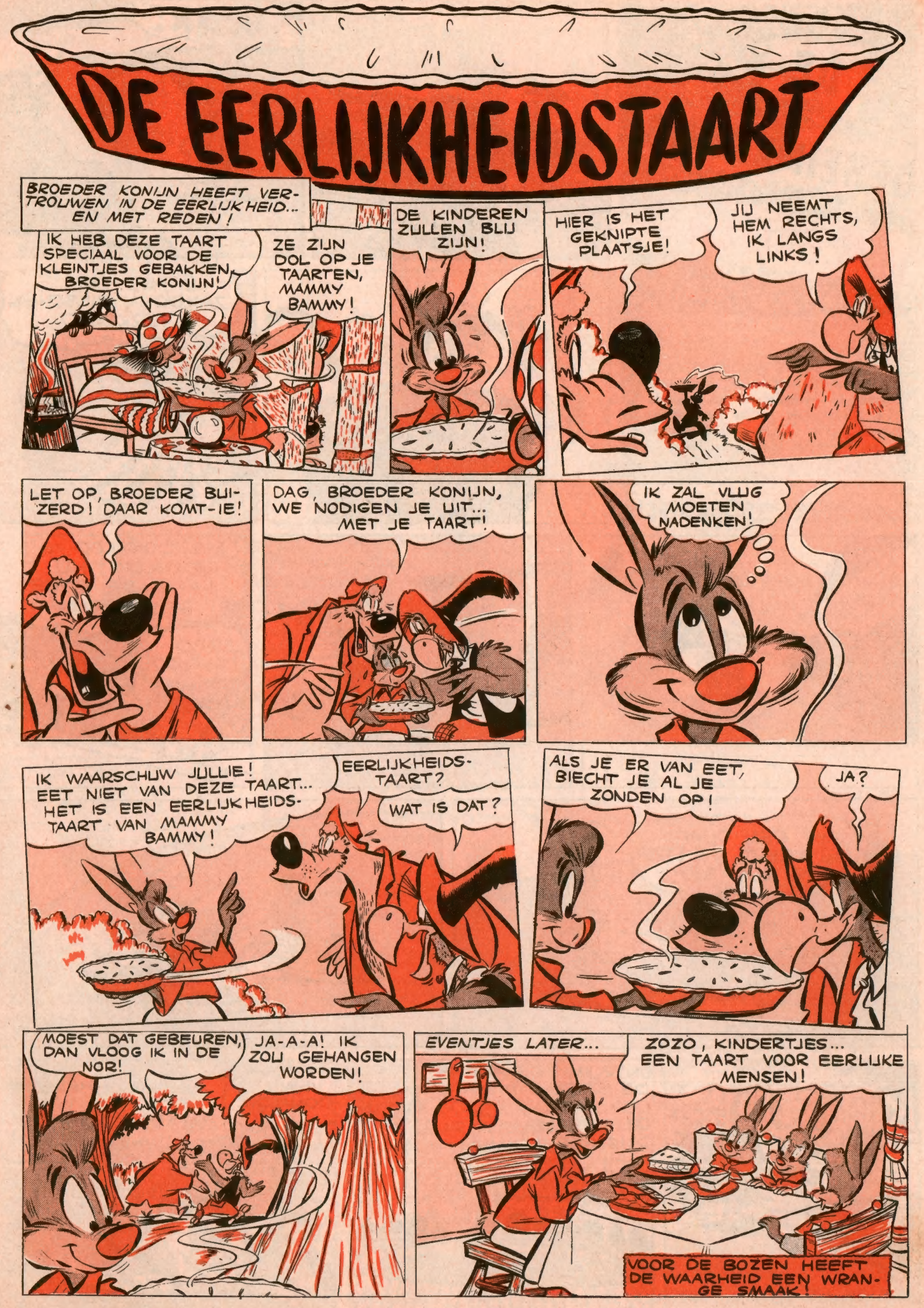

DE GEHEIMZINNIGE Mme TRIPLE-X

KORTE INHOUD

Mevr. Triple-X heeft een boodschap te overhandigen aan Donaldo El Kwako. Nu zal ze het bericht aan Donald geven, die de plaats van de torero ingenomen heeft.

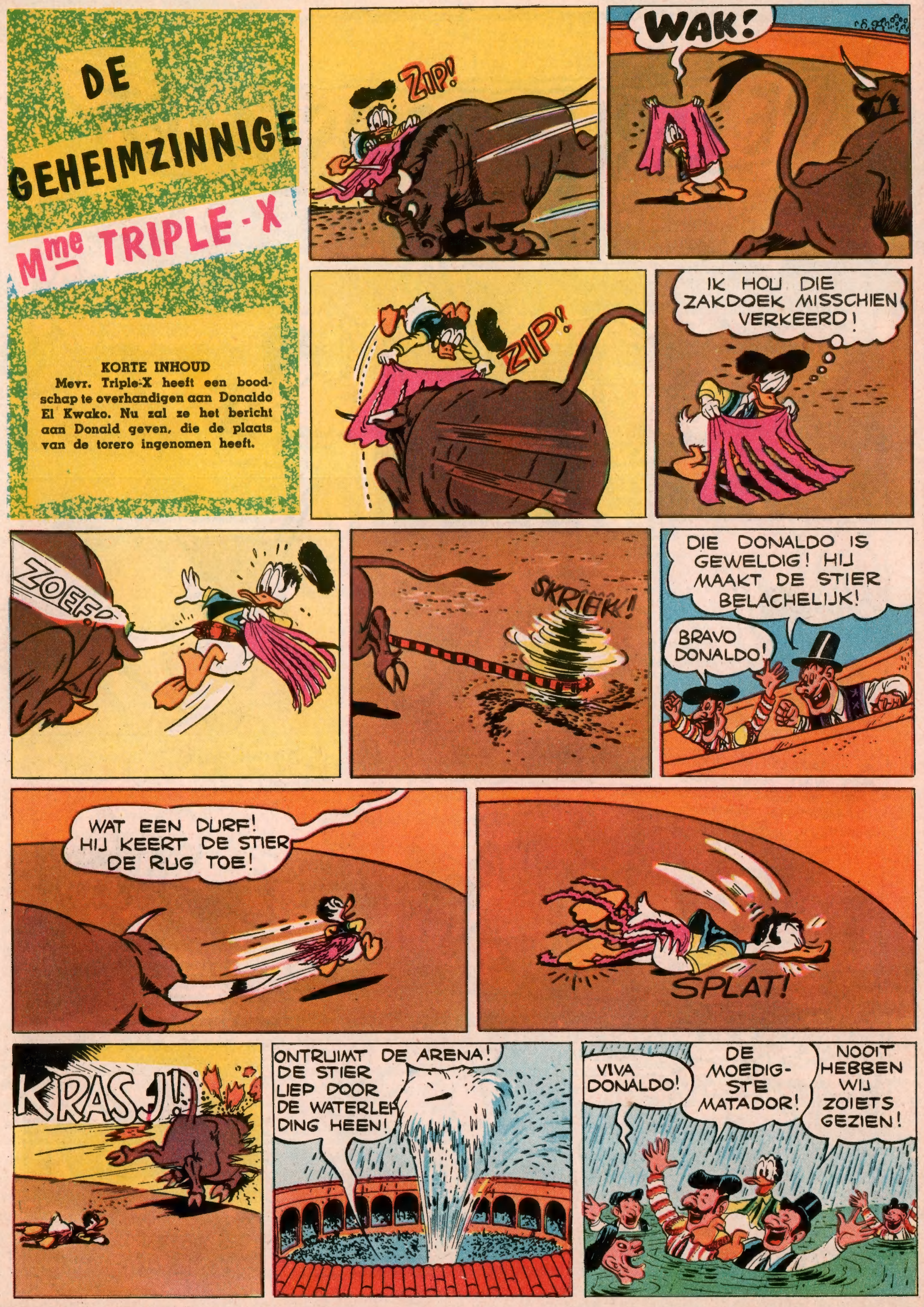

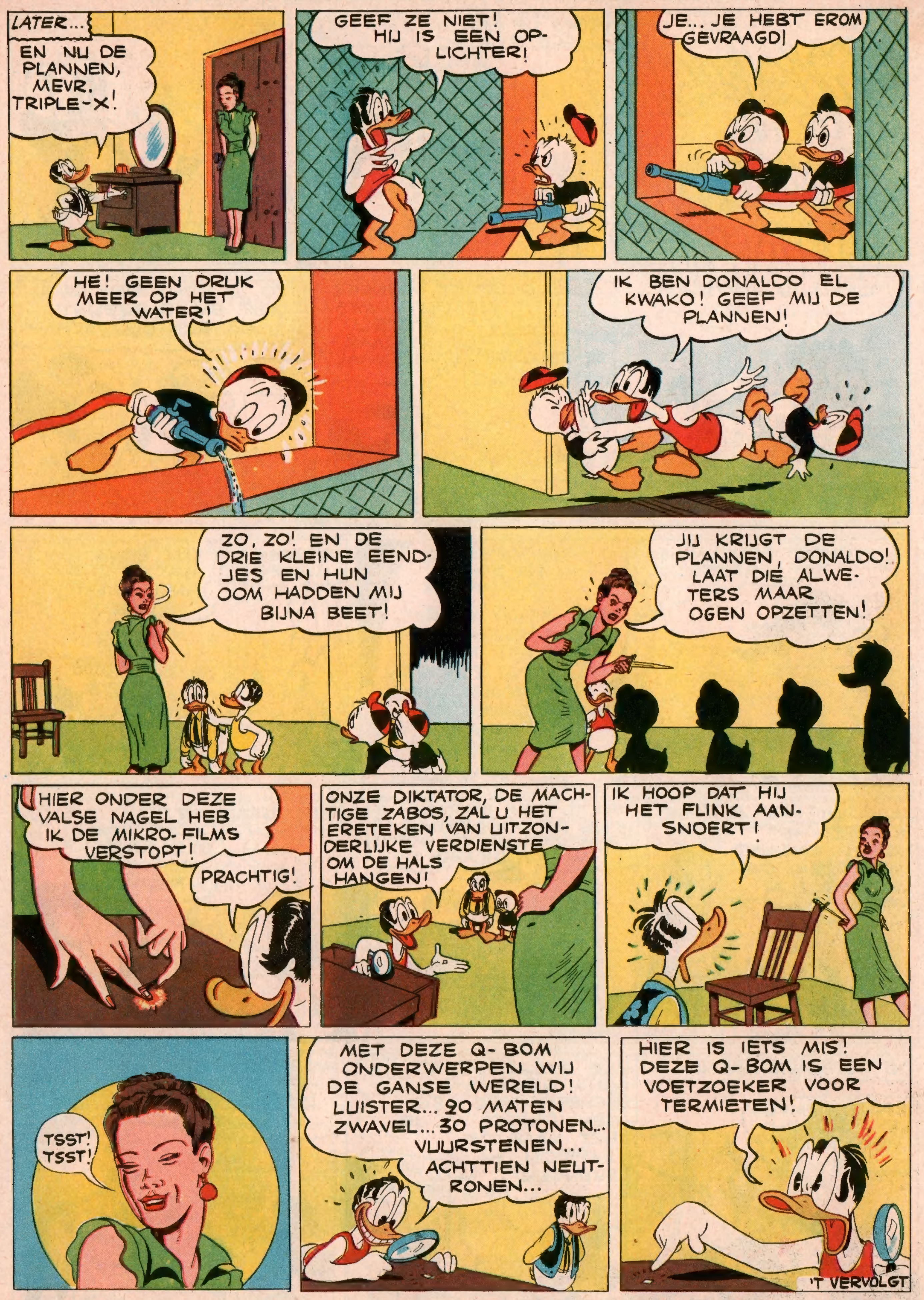

VOLGENDE DONDERDAG: **Mme TRIPLE-X TOONT HAAR KAARTEN**

Kennen jullie DONDERDAG nog ? Wel... hij komt terug op de proppen!

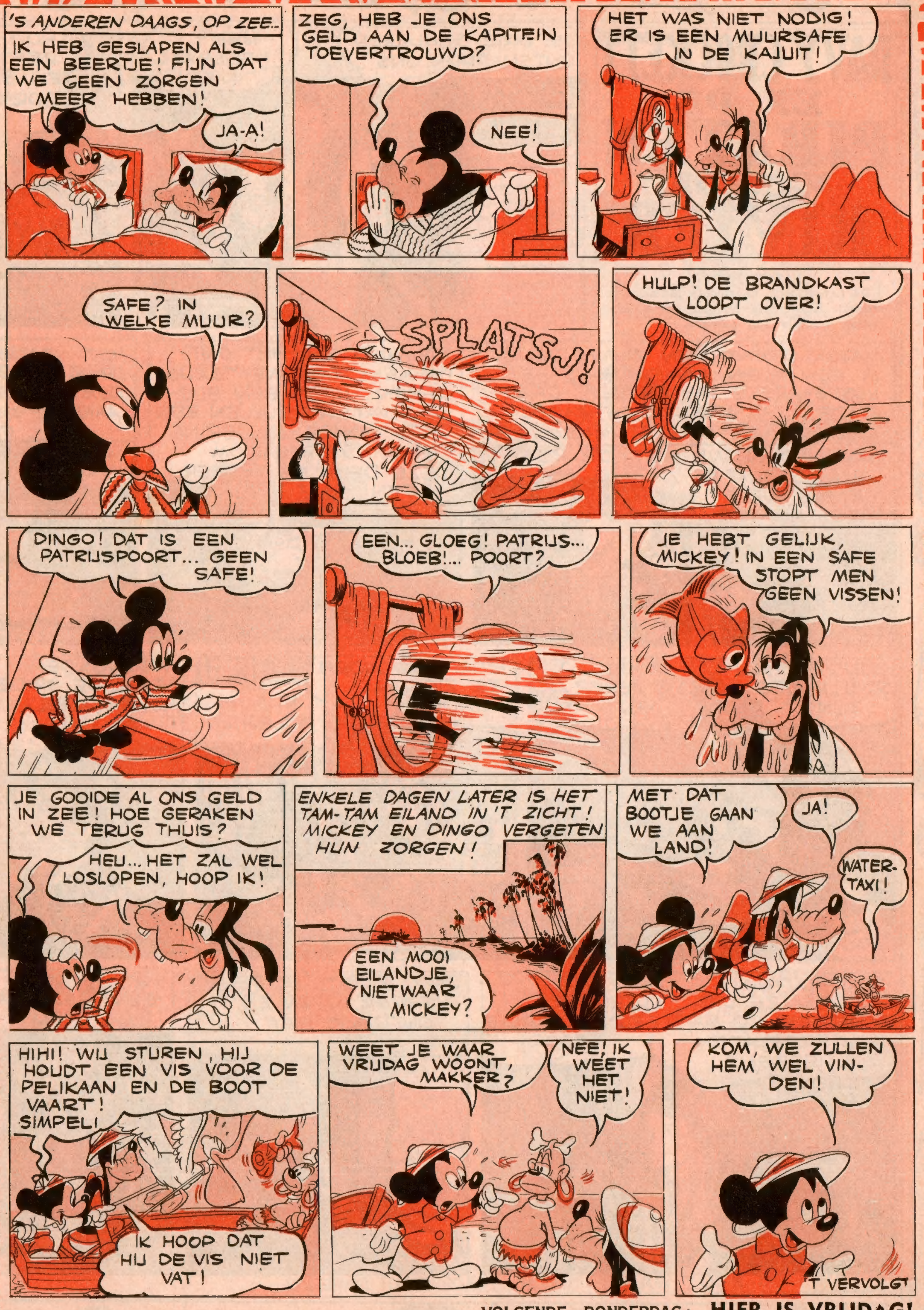

VOLGENDE DONDERDAG: **HIER IS VRIJDAG!**

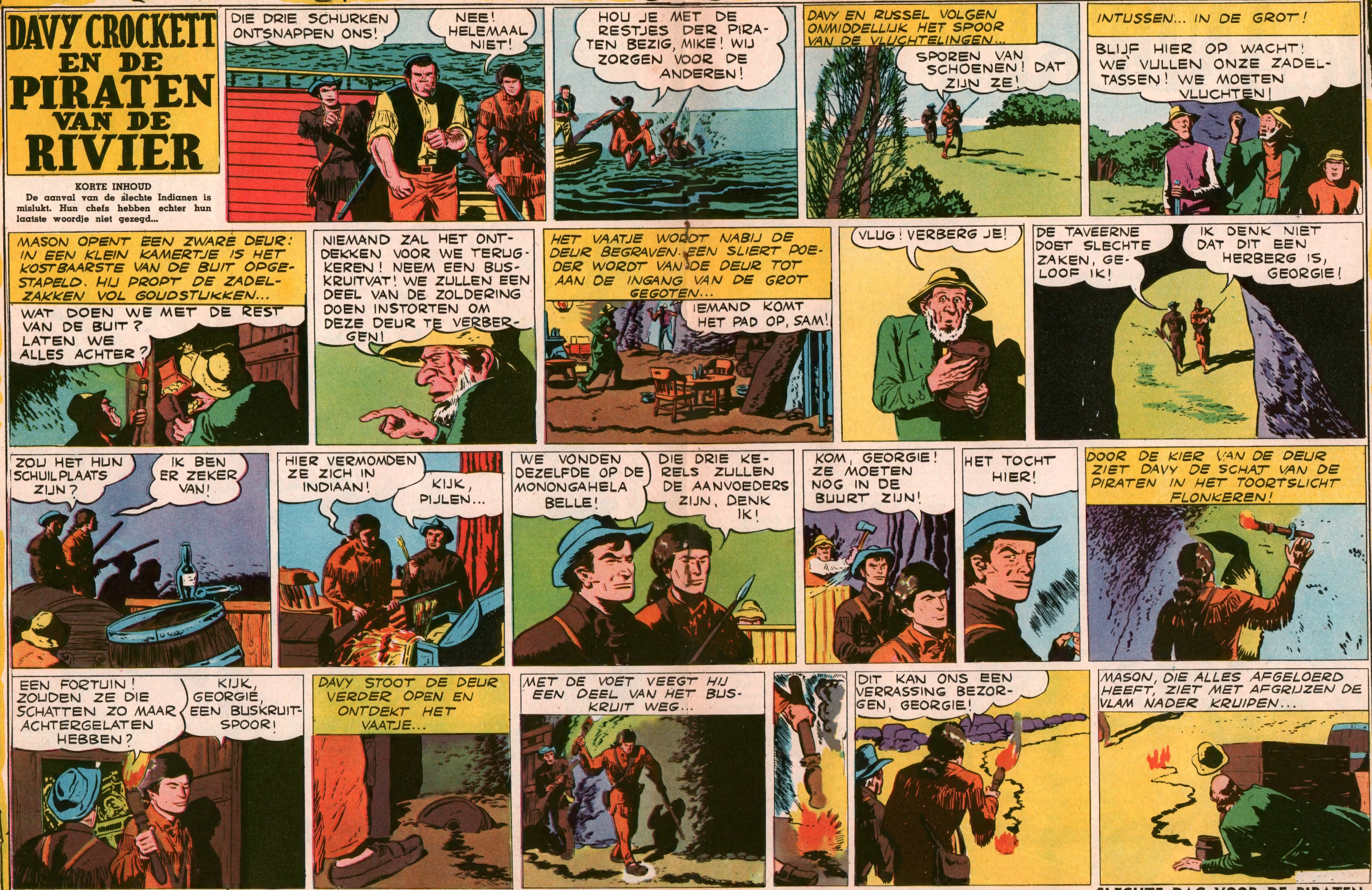

VOLGENDE DONDERDAG: **SLECHTE DAG VOOR DE PIRATEN**

De ANDEREN

KORTE INHOUD

Jaak en Mark zijn twee knapen die erg avontuurlijk aangelegd zijn. Ze zijn met verlof aan zee. Te Nieuwpoort drongen ze binnen op een jacht, de « Giervalk », dat hen intrigeerde. Ze werden overvallen en neergemept. Nu ze weer bij hun positieven zijn, stelden ze vast dat de « Giervalk » in volle zee is...

JAAK opende de bar en nam een halfvolle fles, die hij in het keukentje ging leeggieten. Intussen had Mark een bladzijde uit het logboek gescheurd en begon met potlood een boodschap neer te schrijven.

— Ik kan me voorstellen hoe angstig mijn moeder is, zei Jaak, toen hij de kajuit weer binnenstapte. Het moet verschrikkelijk zijn...

Midden in de zin zweeg hij. De reus stond voor hem en nam hem de fles uit de handen. Heel kalm opende hij de bar, zette de fles op haar plaats, sloot de deur, gritste het papier uit Mark's handen en klom de ladder weer op. Hij had geen woord gesproken.

* * *

Jaak had zich in zijn moeder vergist : Mevr. Coenen was erg kalm. Teneergeslagen maar kalm. Mevr. Robeyns daarentegen huilde. Geen van beide vrouwen begreep wat er juist gebeurd was. Aan alles hadden ze gedacht : aan een vlucht, een ontvoering, een ongeluk ?...

De onrust was de vorige avond begonnen, toen omstreeks middernacht Mevr. Coenen de familie Robeyns was gaan wakker bellen. De ouders begrepen vlug de situatie.

— De kapoenen ! En wij, die hun verhaaltjes geloofden !

Dan hadden de vaders zich met hun zware stemmen in het gesprek gemengd. Met zijn vieren wachtten de ouders in de villa van Mr Coenen de terugkeer van hun spruiten af. Eerst werd er gegekscheerd en werden allerlei straffen bedacht die men de stoute jongens zou kunnen opleggen. Maar de minuten kropen voorbij en werden uren... de ouders werden steeds angstiger.

Het was een lange, slapeloze nacht vol schrik, ijdele hoop en teleurstelling. Toen het ochtend werd, moest er beslist iets gedaan worden. Eerst werden alle mogelijke vrienden en bekenden opgezocht of opgebeld. Het was vergeefse moeite. Tenslotte bleef er niets anders meer over dan de gendarmerie van de verdwijning der jongens op de hoogte te stellen.

— Hertsleren vest, short en basketballpantoffels... ze zijn verdwenen met hun fietsen, schreef de brigadier in zijn notaboekje.

De man van de wet hief het hoofd op en keek meneer Robeyns recht in de ogen :

— Ik zal mijn speurhonden aan het werk zetten !

De brigadier bleek erg tevreden over deze laatste zin, die hij waarschijnlijk ergens gelezen had en die hij gebruikte telkens hij een andere zaak dan een bekeuring te behandelen kreeg.

De ochtenduren brachten helemaal geen rezultaat. Even na de middag echter werden de fietsen teruggevonden naast het kanaal; het onderzoek nam nu stilaan vorm aan.

* * *

Aan boord van de « Giervalk », eventjes na het incident met de fles, klommen Mark en Jaak het laddertje naar de stuurhut op. Ze waren vastbesloten aan hun ontvoerders rekenschap te vragen. Indien een waardige en hautaine toon geen rezultaat zou opleveren, dan was overeengekomen, dat Mark de heren zou smeken hen beide toch vóór het vallen van de nacht naar Nieuwpoort terug te brengen.

In de stuurhut stonden ze tegenover de kleine man, die ze de avond tevoren opgemerkt hadden. Hij was slechts een meter vijftig groot, had een olijfkleurige gelaatstint en grote oren. Zijn wenkbrauwen waren dik behaard. Hij kwam de jongens voor als een vreemdeling. Maar ze zouden onmogelijk kunnen zeggen hebben, tot welke nationaliteit of zelfs tot welk ras deze man behoorde. De kleine man nam trouwens geen nota van beide knapen. Hij bleef strak voor zich uit naar de horizon staren en hield met beide handen het stuur stevig vast. Nu en dan draaide hij het stuur een kwartslag om. Telkens hij dit deed, voerde hij met gans zijn lichaam de beweging uit. In de stuurhut hing een drukkende stilte.

— Meneer, vroeg Jaak tenslotte, we zouden graag enkele ophelderingen krijgen. Waar zijn we ? En waarheen varen we zo snel ?

De kleine man draaide het hoofd in de richting van de jongens en grijnsde. De glimlach liet toe zijn kleine, puntige tanden te zien... roofdiertanden. De man zag eruit als een wild dier, dat klaar was om te bijten.

— Ik geef toe, ging Jaak verder, dat wij ongelijk hadden op het schip te komen. Maar we zouden willen weten waarom u ons ontvoert en waarheen u ons brengt. Onze ouders zullen erg ongerust zijn...

De kleine man stootte een eigenaardig keelgeluid uit, wreef met de voorarm het ruitje van de stuurhut schoon en staarde opnieuw voor zich uit.

— Ik eis dat u ons zo vlug mogelijk naar Nieuwpoort terugbrengt !

('t Vervolgt)

Jacques LACHINS.

Het verhaal van de Kerstman

IK moest een kerstvertelling schrijven... dat lijkt eenvoudig, maar...

Dagen en dagen had ik mijn hersens gepijnigd om een passend verhaal te bedenken. Iedereen heb ik erover aangesproken, in de hoop door een of ander gesprek wat inspiratie op te doen. Al boter aan de galg ! Ik moest me er eindelijk bij neerleggen, dat ik geen kerstverhaal schrijven kon. Niemand was erin geslaagd mij een idee te bezorgen en zelf kon ik er geen vinden ! Een persoon slechts kon mij helpen : het kerstmannetje zelf !

Nu mogen jullie me geloven of niet, maar ik heb hem gezien !

Op de vooravond van Kerstmis viel een brede manestraal mijn kamer binnen. Vlug trok ik mijn ijsschaatsen aan en weg gleed ik op de straal, recht naar de hemel. Ik was verrukt ! Ik had nooit kunnen denken dat je op manestralen schaatsen kon en toch... het ging uitstekend ! Tot op de maan ben ik echter niet geraakt ! Onderweg ontmoette ik een vallende ster ! Ze viel echter niet zeer snel, want ze had tijd om me in het voorbijgaan toe te wenken ! Ik begreep aanstonds dat ze mij uitnodigde op haar glinsterende staart plaats te nemen. Daar ik zeer vermoeid was van de lange schaatstocht, dacht ik er geen tweemaal over na en sprong vlug op de staart ! Nu kon ik een weinig uitrusten.

In duizelingwekkende vaart vlogen we over de Melkweg ! Ik had zo graag even afgestapt om een tas melk te drinken, maar het vallend sterretje wilde daarvan niet horen. Het schoot rakelings langs de Kleine Beer. De Grote Beer gromde vervaarlijk en het sterretje maakte veiligheidshalve een grote omweg. Even voorbij Saturnus gaf de ster een wipje met haar staart en daar zat ik op wat de grote mensen een « cumulus » noemen. Dit is eenvoudig een wolk !

Eer ik van mijn verrassing bekomen was, hoorde ik een hartelijk lach. Die lach kwam van niemand minder dan het Kerstmannetje in hoogsteigen persoon.

— Dag, Kerstmannetje, zei ik heel verlegen.

— Zo, zo, gromde hij glimlachend, je neemt een vallende ster voor een autobus !

— Heu...was het enige dat ik uitbrengen kon.

— Zo zenden ze dus de joernalisten op me af !

— O ! Helemaal niet ! protesteerde ik hulpeloos.

Maar hij scheen mijn tegenwerping niet erg overtuigend te vinden.

— Vermits je hier toch bent, kom maar met me mee !

Met één handgebaar veranderde hij de wolk in een rode slee met zilveren teugels, getrokken door twee prachtige eenhoorns.

De kerstman zong een vrolijk kerstliedje en daar gleden we, in lustige kadans, voorwaarts.

Plots hielden we stil voor een met sterren versierd wagentje. Het was boordevol poppen geladen. Het kleine engeltje dat bij het wagentje stond, riep met klaterend stemmetje :

— Dag, Kerstmannetje ! Wat gaat de tijd toch snel ! Het is reeds een jaar geleden dat ik je nog gezien heb !

— Ja, zuchtte de Kerstman, de tijd gaat snel ! En hij wreef nadenkend door zijn baard. Ik breng een joernaliste mee, die graag...

— Maar nee... sputterde ik tegen, ik kom slechts om...

— Goed, goed..., suste hij, terwijl hij mij een knipoogje toewierp.

Hij keek of er genoeg poppen acherin de slee geladen werden en weg waren we weer !

Een weinig verder ontmoetten we een tweede wagentje eveneens met een schattig engeltje. Dit wagentje was beladen met speelgoed-autootjes en elektrische treinen. Ze werden bij de poppen geladen en de slee gleed verder.

Nu volgden de met allerlei speelgoed beladen wagentjes en de engeltjes elkaar op. Achterop de slee werd het een bonte mengeling van poppen, autootjes, fietsen, trottinetten, ballons, tafeltjes, stoeltjes, enz., enz.

Nooit geraakte de slee overladen ! Dit kon ik niet begrijpen !

— Je meent toch niet dat ik mij zorgen kan maken om bijkomstigheden, zoals de mensen op de aarde, lachte het Kerstmannetje.

Ik voelde mij reeds zeer vermoeid toen hij zei :

— Ik heb alles wat ik nodig heb ! Nu ga ik mijn geschenken op aarde uitdelen ! Moet ik je terug op de vallende ster plaatsen ?

— O ! nee, Kerstmannetje, vleide ik, laat mij moet jou meegaan !

En weer klonk zijn heldere lach door gans de hemel.

De eenhoorns renden niet meer over de wolken, zij vlogen door de lucht. Ik kon bijna niet meer ademen van onuitsprekelijk geluk. Langzaam vielen mijn ogen toe. Te groot geluk is zo vermoeiend voor een aardbewoner.

Boem ! Met een schok werd ik wakker. Tot mijn verbazing bevond ik mij boven op het dak van een huis. Rondom mij zag ik de daken van honderde en honderde slapende huizen. De Kerstman was verdwenen. Ik was diep bedroefd, maar ik had het vooral zeer koud. Ik keek eens in de schouw en daar ik zag dat er geen vuur brandde, liet ik mij naar beneden glijden. En waar kwam ik terecht ? In mijn eigen kamer ! Ik strompelde naar mijn bed en daar zag ik een brief juist voor de schouw liggen. In grote sierlijke letters stond mijn naam erop geschreven. Ik opende de brief en las :

« Slaap wel, lief meisje ! Vermits het Kerstmannetje alles weet, wist hij ook dat jij inspiratie zocht om een kerstvertelling te schrijven voor de kindjes op aarde ! Daarom heeft hij je een reis naar zijn land laten doen ! Vertel deze Kerstnacht aan de kindertjes en zeg hun dat dit een Kerstvertelling is ! Tot volgend jaar ! »

Getekend : « Het Kerstmannetje ».

Ziezo ! Ik heb verteld wat mij is overkomen. Jullie zien dat ik niets heb uitgevonden.

Micheline BOURDET.

ONS COMPLEET VERHAAL

HET PLECHTIGE OGENBLIK
GOOI IK DE TIKETTEN HIERIN?
JUIST!
LUITENANT-GENERAAL ZWINTJE ZAL HET WINNENDE NUMMER TREKKEN!
EEN OGENBLIK! IK HEB MIJN TIKET NOG!
HIHI! DE BOFFER HEEFT GEEN SCHIJN VAN KANS!
WEL, WEL, IS DIT EEN KAKTUS-KAT?
NEE, DAT IS EEN STEKELVARKEN, ONZE MASCOTTE!
BIJT HIJ?
NEE, HIJ SLAAT MET ZIJN STAART!
SPLAT!
HIJ PRIKTE MIJN TIKET VOL GAATJES! MISSCHIEN BRENGT HET GELUK! HI!HI! ALSOF IK DAT NODIG HEB!
DE TIKETTEN WORDEN GEMENGD EN DE TREKKING HEEFT PLAATS. WIE WINT DE KALKOEN?
JONATHAN DE BOFFER!
EN TOCH KOOP IK GEEN KALKOEN! IK WIL ER EEN IN EEN TOMBOLA WINNEN!
EN IK ZAL WINNEN! DAT VERZEKER IK JE!
IK NEEM DE HANDSCHOEN OP!
KOM, HIER ZULLEN WE TIKETJES KOPEN!
KALKOEN TOMBOLA TEN BATE VAN DE BLINDE UILEN!
HOEVEEL TIKETTEN HEBT U NOG, MEVROUW?
ALLEMAAL! NOG HONDERD! NIEMAND KOOPT ZE! IEDEREEN HEEFT REEDS EEN KALKOEN!
TOMBOLA TIKETTEN
VERKOOP EEN TIKET AAN JONATHAN... IK NEEM DE REST!
DANK JE, HEREN! OM VIER UUR TREKT EEN KLEIN MEISJE HET WINNENDE NUMMER!
TOMBOLA TIKETTEN
WE ZULLEN ER ZIJN!
DENK JE TE WINNEN MET NEGENENNEGENTIG KANSEN TEGEN ÉÉN, DONALD?
IK MOET WINNEN!

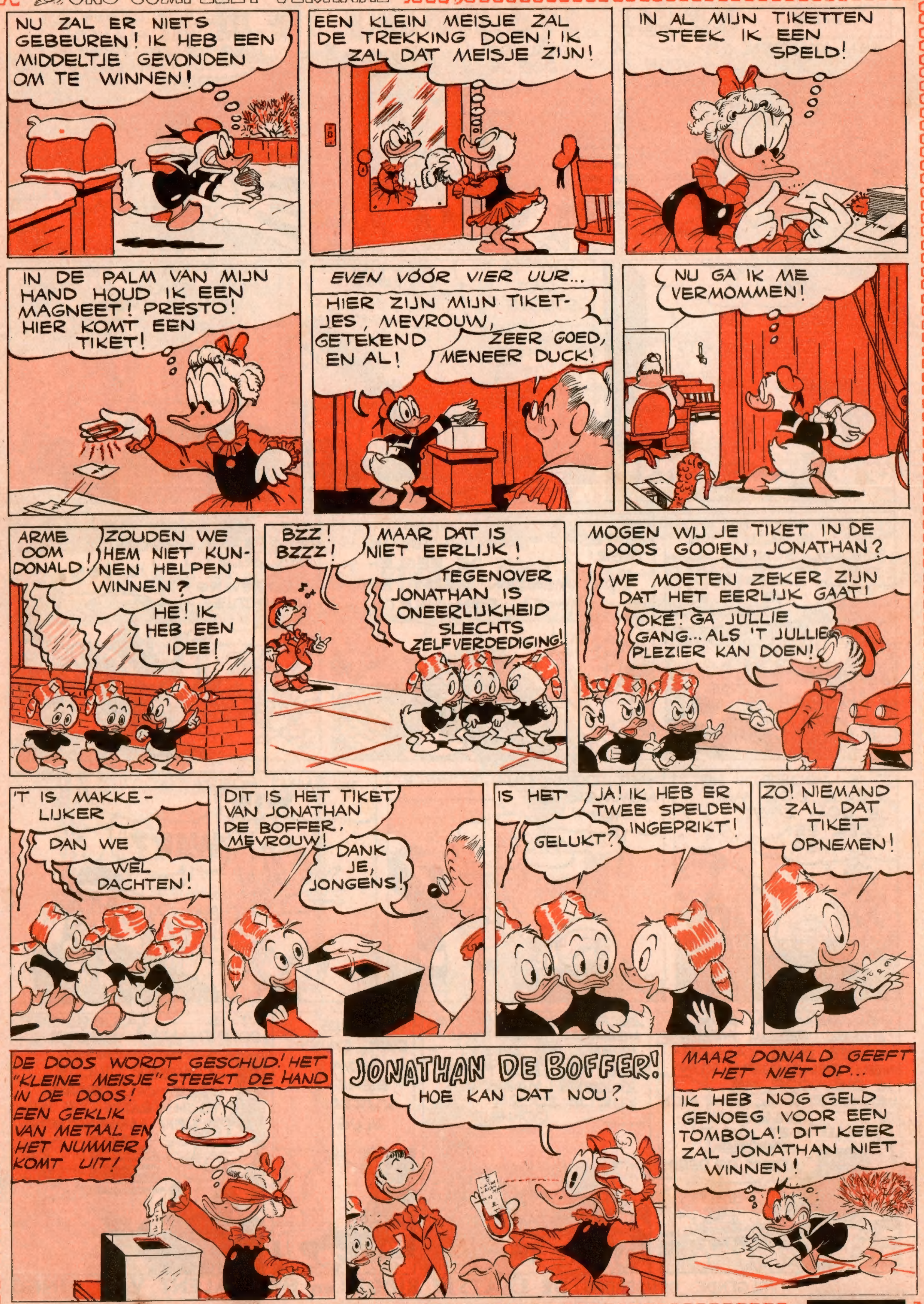
NU ZAL ER NIETS GEBEUREN! IK HEB EEN MIDDELTJE GEVONDEN OM TE WINNEN!
EEN KLEIN MEISJE ZAL DE TREKKING DOEN! IK ZAL DAT MEISJE ZIJN!
IN AL MIJN TIKETTEN STEEK IK EEN SPELD!
IN DE PALM VAN MIJN HAND HOUD IK EEN MAGNEET! PRESTO! HIER KOMT EEN TIKET!
EVEN VÓÓR VIER UUR...
HIER ZIJN MIJN TIKETJES, MEVROUW, GETEKEND EN AL!
ZEER GOED, MENEER DUCK!
NU GA IK ME VERMOMMEN!
ARME OOM DONALD!
ZOUDEN WE HEM NIET KUNNEN HELPEN WINNEN?
HE! IK HEB EEN IDEE!
BZZ! BZZZ!
MAAR DAT IS NIET EERLIJK!
TEGENOVER JONATHAN IS ONEERLIJKHEID SLECHTS ZELFVERDEDIGING!
MOGEN WIJ JE TIKET IN DE DOOS GOOIEN, JONATHAN?
WE MOETEN ZEKER ZIJN DAT HET EERLIJK GAAT!
OKÉ! GA JULLIE GANG... ALS 'T JULLIE PLEZIER KAN DOEN!
'T IS MAKKELIJKER
DAN WE WEL DACHTEN!
DIT IS HET TIKET VAN JONATHAN DE BOFFER, MEVROUW!
DANK JE, JONGENS!
IS HET
GELUKT?
JA! IK HEB ER TWEE SPELDEN INGEPRIKT!
ZO! NIEMAND ZAL DAT TIKET OPNEMEN!
DE DOOS WORDT GESCHUD! HET "KLEINE MEISJE" STEEKT DE HAND IN DE DOOS! EEN GEKLIK VAN METAAL EN HET NUMMER KOMT UIT!
JONATHAN DE BOFFER!
HOE KAN DAT NOU?
MAAR DONALD GEEFT HET NIET OP...
IK HEB NOG GELD GENOEG VOOR EEN TOMBOLA! DIT KEER ZAL JONATHAN NIET WINNEN!

VOLGENDE DONDERDAG : DE LAATSTE RIDDER en HET TALENT VAN DINGO

In dit nummer Speciaal 58

Je kunt erin lezen :

WESTWAARTS NAAR OREGON !

Een spannend verhaal dat je de avonturen vertelt van Myra, het meisje met de gouden lokken, bij de Sioux van Nebraska

JOHNNY TREMAIN

de jeugdige held uit de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog

kun je het reglement vinden van onze **GROTE TOMBOLA**

ZIGZAGS

RAADSELTJES

1. Een trein reed over iemands hoofd en toch had hij niets !
2. Ik ben van voren hetzelfde als van achter; Ik word gegeten door boer en pachter !

OPLOSSING

1. Hij stond onder een brug.
2. P A P.

Ziehier de nieuwe abonnementprijzen met ingang van 1 januari 1958

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ....fr.	75,—	145,—	280,—
Belgisch Kongo	80,—	150,—	290,—
Luchtpost : Idem + posttarief luchtpost.			
Holland .....flor.	5,50	10,50	20,—

MICKEY MAGAZINE
Het jeugdblad voor jongens en meisjest.
UITGAVEN PONT-LEVIS
Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.
ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ....fr.	**72,—**	**138,—**	**270,—**
Belg. Kongo	**75,—**	**145,—**	**283,—**
Luchtpost : Idem + posttarief luchtpost.			

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon,
N. Z. Voorbrugwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,— - 6 m. : fl. 9,75
1 jaar : fl. 19,—
Alle briefwisseling is te richten aan : « Mickey Magazine », Hopstr. 47, Brussel.

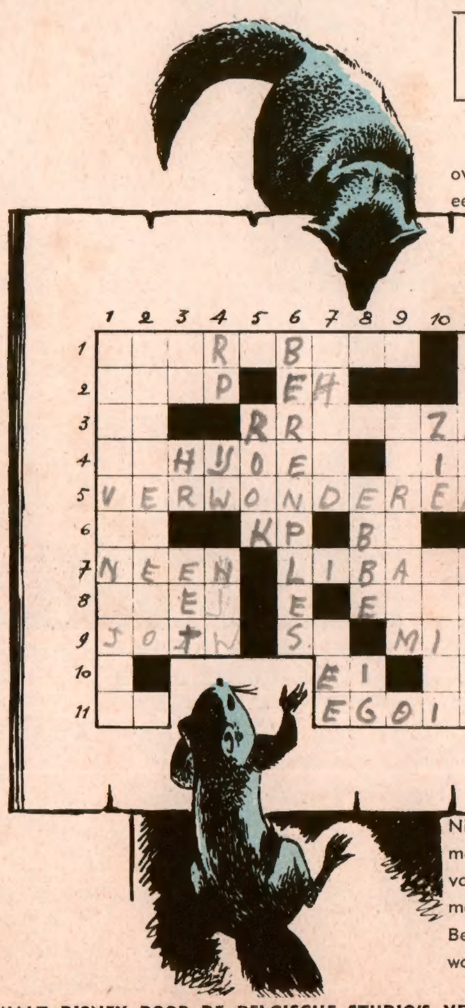

KRUISWOORDRAADSEL

HORIZONTAAL

1. Iemand die altijd op anderen scheldt. - 2. Touw over een rivier gespannen, waarlangs een pont of een schuit voortbewogen wordt - Eerwaarde Heer. - 3. Niet uit - Goede geest in de godsdienst van Zoroaster. - 4. Gemeente in de provincie Namen - Ei met een staartje. - 5. Verbazen. - 6. Voegwoord - Niet helemaal - Dubbele medeklinker. - 7. Ontkenning - Jongensnaam. - 8.. Ontkenning in de taal van Eega Beeva - Plaats in Belgisch Kongo. - 9. Naam welke gedragen werd door vele Duitse keizers - Muzieknoot - Afkorting van Maria. - 10. Muzieknoot - Rond. - 11. In - Lasthebber.

VERTIKAAL

1. Vervoer van brieven. - 2. Nederlands Wijsgeer en Socioloog (1873-1928). - 3. Muzieknoot - Hoge Raad - Vorm van eten. - 4. Rijksplantsoen - Wij van voor naar achter - Nieuw (Lat.). - 5. Kleurloos, uit zuurstof verdicht gas, met doordringende, niet onaangename geur. - 6. Vel van een beer. - 7. Mohamedaanse naam - Grootmoeder. - 8. Geen vloed - Wig zonder kop. - 9. Betamelijk. - 10. Kijk - Troje. - 11. Door een ondiep water lopen - Vorm van het werkwoord nemen.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1957.

KORTE INHOUD

De dreigbrieven gericht aan de directeur van de spoorlijn, aan Dingo en Mickey, waren geen ijdele bedreiging. Mickey is erin geslaagd de losgebroken wagon in te halen...

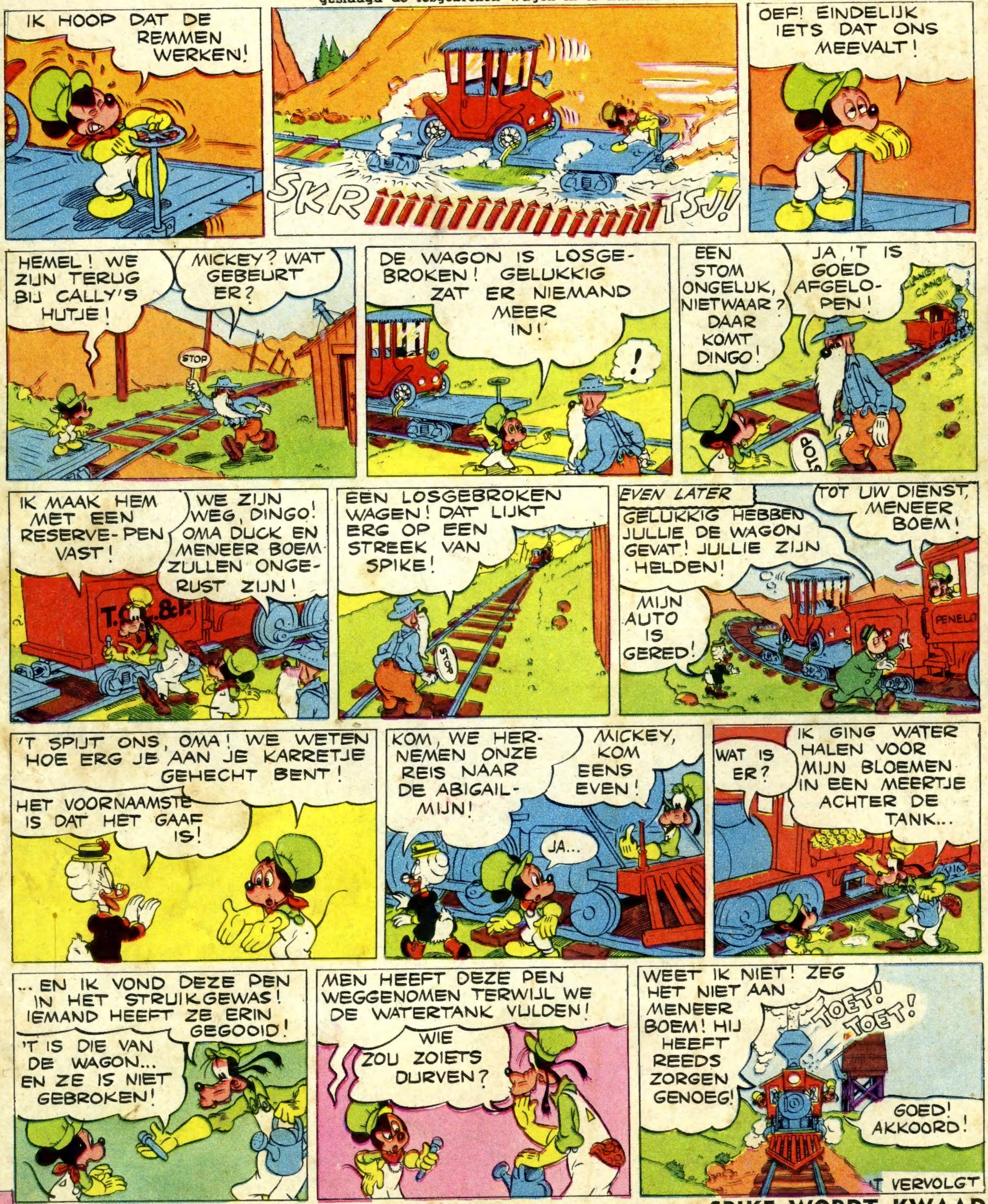

VOLGENDE DONDERDAG: **SPIKE WORDT KWAAD**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.